

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

IV. Deus homo fieri non debuit, vt pro peccato satisfaceret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

CAPVT III.

Deus homo fieri non debuit, ut pro peccato satisfaceret.

VNde enim, ne longum faciamus, necessitatis & obligationis eius ratio sumeretur? Ex eo ne primum, quod Deus in rebus aliis faciendis non fit liber? id rectè affirmari nō potest; scriptura siquidem diuina significat Deū cum aliquid ad extra facit, absolutè potuisse nō facere; Ec-
Cap. 39. 7. *elestasticus enim de Sapiente loquens, Aperiet, inquit, os suum in oratione, & pro delictis suis deprecabitur; si enim Dominus magnus voluerit, spiritu intelligentia replebit illum. Atq; idem apertè significat Apostolus, quod uelcunq; de consilio, vel electione, vel de proposito diuinæ voluntatis loquitur.*
Ad Eph. 1. 9. *Ut: Prædestinati secundum propositum eius, qui operatur omnia secundum consi-*

consilium voluntatis suae. Et ad *Cap. 9. 17.*

Romanos; *Vt secundum electionem propositum Dei maneret, &c.* Certè de communi Doctorum sententia, creatio hominis fuit libera; potuisset enim Deus eum non creare; ergo & recreatio, quæ fit peccati remissione, libera fuit, a deoq; potuit hominẽ non liberare à peccato. *Bonitas hinc effulget, Lib. 3. fid. ait D. Damascenus, quòd figmenti sui, hoc est, hominis imbecillitatem Deus non contempsit, sed lapsi vicem doluit, eique manum porrexit. Apparuit, inquit Paulus, benignitas, hoc est, amor hominis, saluatoris nostri Dei, &c.* Absurdum fortè, quantum est ex parte Dei, sequetur, si hominẽ à peccato non liberet? Neutiquã; homo enim suapte culpa, se peccato alligavit, eoq; ipso meruit à Deo deserri, & ternũq; inferni ignibus puniri, *Quis tibi imputabit, ait sapiẽter*

Ti. 2. sapi-

Cap. 12. 12. sapiens, si perierint nationes, quas tu
 fecisti; non enim alius est Deus quam
 tu? si totus mundus periret, ha-
 bita Dei ratione, perinde esset,
 atque si culex, aut eo aliquid mi-
 nus periret. Fortè id limus &
 pulvis, sepulchrum dealbatum,
 intus plenum ossib⁹ mortuorū,
 paries inclinatus, maceria depul-
 sa, saccus vermium, genimen vi-
 perarum, rota iniquitatis, canis
 mortuus, pulex, vas in contu-
 meliā, filius perditionis & mor-
 tis, Verbo: inferni sitio apud De-
 um meretur, à peccato vt eum
 liberare debeat? minimè gen-
 tium; meretur in peccatis suis
 mori, & morte quidem secunda,
 qua est pessima. Ex eo ne tan-
 dem necessitas illa & obligatio
 concluditur, quòd Deus eius ser-
 vitio indigeat, eique consequen-
 ter vtilitatem aliquam afferre
 possit impius? Nequaquam; De-

us siquidem ex omni æternitate
 beatissimus, sibi que, absque ho-
 mine, sufficientissimus fuit; *bo-*
norum nostrorum, ditissimus ille *Ps. 15. 26*
non eget. Ac ut ab æterno sine ho-
 mine fuit, ita in tempus sempiternum absque homine esse po-
 tuit, gloriosus & beatus in sæ-
 cula sæculorum. Adde: de
 homine forsitan ei erat reddenda ratio, repræhensioque & pœ-
 na privatio dominij subeunda,
 si eum desereret, & in peccato
 dereliqueret? nihil minus. *Quis* *Cap. 12. 12.*
te, ait sapiens reprehendet, aut ac-
cusabit, si omnes orbis terrarum na-
tiones pereant? Nodum in Scyr-
 po peccator quæris. Quia er-
 go homo, quantum est, ex par-
 te Dei, remedium simpliciter
 necessarium non habuit, quo
 à peccato liberaretur, liquet
 quanta sit peccati gravitas; si
 enim aliquod tale remedium

T 3 sup-

suppereret, minus malum peccatum foret, quin boni aliquid includeret, quo Deus ad auxilium ferendum necessario induceretur.

CAPVT V.

Deus, pro sua in genus humanum liberalitate ac benevolentia, homo fieri voluit, ut pro illius peccato satisfaceret.

ID docet D. Ioannes his verbis: *Cap. 3. 16. Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in illum non pereat, sed habet vitam aeternam.* Et D. Paulus: *Rom. 5. 8. commendat autem charitatem suam Deus in nobis, quoniam cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est. Et ibidem: ubi abundavit delictum, superabundavit gratia. Et: Deus autem, qui dives est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, et cum essemus mortui peccatis,*